

ΝΑΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ.
ΜΕΤΟΧΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΤΟΥ ΣΙΝΑ ΜΟΝΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Εἰς μνήμην τῆς μητρὸς μου Μαρίας Μαυρίκη

Ὀλίγον ἔξω πρὸς νότον τῆς πόλεως Ζακύνθου καὶ εἰς θέσιν Μαλιαρῆ ἄλλοτε καὶ τώρα Κῆπος ἐγείρεται ναὸς καὶ μονὴ τιμώμενα ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης τοῦ Σινᾶ, ἢ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τὸν ναὸν τοῦτον ἴδρυσεν τὸ 1664, ὀλίγους χρόνους πρὸ τῆς πτώσεως τῆς πατρίδος του Κρήτης, ὁ ἐκεῖθεν Γρηγόριος Σαβόγιας, υἱὸς τοῦ ποτὲ Θεοδώρου.

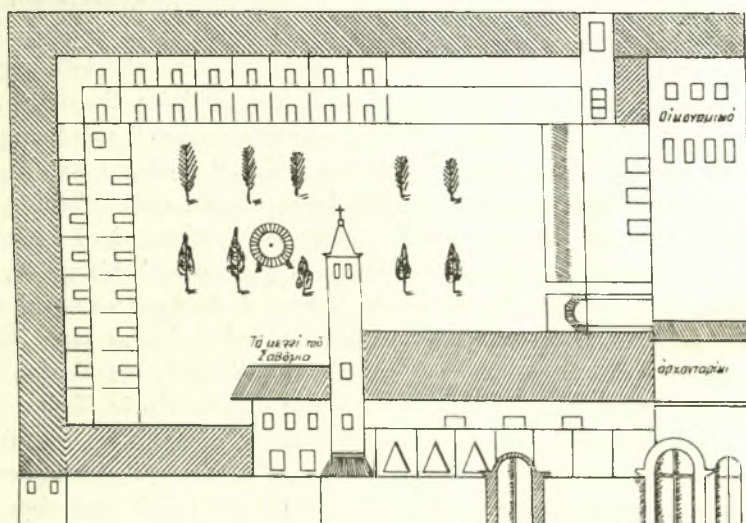
Περὶ τούτου, ἐκτὸς τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ ναοῦ του, ὡς μετοχίου τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ Ὁρους Σινᾶ, περὶ τῶν ὁποίων κατωτέρω, γνωρίζομεν μόνον ἐξ ἐπισημῶν ἐγγράφων εἰλημμένων ἐκ τοῦ καταστραφέντος Ἀρχιεποφυλακείου Ζακύνθου, ὅτι ἡ σύζυγός του ἐκαλεῖτο Ἀναστασία, θυγάτηρ τοῦ ἐκ Κρήτης Ἀνδρέου Μακρῆ, τῆς ὁποίας ἡ διαθήκη συνετάχθη τὴν 8 νοεμβρίου 1678, ὅτι ἡ θυγάτηρ του Μαρριετούλα εἶχε σύζυγον τὸν ἐπίσης ἐκ Κρήτης Ἀντώνιον Ρούσμελην καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς Σαβόγιας, προτιθέμενος ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Βενετίαν, συνέταξε τὴν 28 ὀκτωβρίου 1678 παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Ν. Λισγαρᾷ τὴν διαθήκην του.

Ἡ ἀφιέρωσις ἢ προσήλωσις τοῦ ναοῦ εἰς τὴν Μονὴν Σινᾶ ἐγένετο διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἀπὸ 22 σεπτεμβρίου 1669 [Πρακτικὰ συμβ)γράφου Β. Μπονσινιόρ, Βιβλ. 101, σ. 76] «...διὰ τὰ ἐξουσιάζεται εἰς περισσώτερον ἀξίαν ἀπὸ τοὺς πατέρας, ὅπου εἰς τὸ παρὸν ἠυδρίσκονται ἀπᾶ, φερμένοι ἀπὸ τὸ μετόχι τῆς ἄνωθεν ἁγίας Αἰκατερίνης, ὅπου εἴχαμε εἰς τὸ Κάστρο τῆς Κρήτης καὶ τὸ ἐστερηθήκαμε ὅλοι μας ἀπὸ τὴν ἔπαρσιν τῶν ἀγαρηῶν καὶ ἀθέων ἀπίστων, ἧγουν τὸν πανοσιώτατον καὶ λογιώτατον Οἰκονόμον κὺρ Φιλόθεον τὸν Καλιάκην καὶ τὸν πανοσιώτατον ἅγιον ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν κ. Νικηφόρον Δραγανῆγον καὶ τὸν καλόγερον κὺρ Σεραφεῖμ Δεπόλα, πατέρες τοῦ ἄνωθεν καθολικοῦ μοναστηρίου τοῦ Σινᾶ ὄρους... ».

Τὴν προσήλωσιν ταύτην ἠκύρωσεν ὁ τότε βενετὸς Διοικητῆς Ζακύνθου, δι' ἀποφάσεώς του ἀπὸ 25 σεπτεμβρίου 1671, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Σαβόγιας ἀφιέρωσε εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ὁρους Σινᾶ ὑπὸ τινος ὄρους, ὡς ἡ κατωτέρω ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1675 συμβολαιογραφικὴ πράξις. Σχέδιον τῆς ἐν Ζακύνθῳ Μονῆς καὶ τοῦ ναοῦ, γραφὲν παρὰ τοῦ

ἀνωτέρω ἱερομονάχου Φιλοθέου Κυκλιάκη, παρεδόθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σαβόγια πρὸς φύλαξιν εἰς τὰ Πρακτικά τοῦ συμβ)γράφου Β. Μπον-
σινιόρ καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου διετηρήθη εἰς τὰς σημειώσεις μου,
συγκατεστράφη δὲ μετ' ἄλλων, κατὰ τοὺς ἔτει 1953 σεισμοὺς καὶ τὴν
πυρκαϊὰν Ζακύνθου :

Συμβόλαιον ἀφιερώσεως τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ναοῦ καὶ μονῆς τῆς Ἁ-

Εἰκ. 1. — Σχέδιον ναοῦ καὶ μονῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Σαβόγια ἐν Ζακύνθῳ μετοχίου τῆς Μονῆς τοῦ Ὁρους Σινᾶ. 1661.

γίας Αἰκατερίνης τοῦ Σαβόγια εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ὁρους Σινᾶ, τῷ
1675, συνταχθὲν παρὰ τοῦ τότε συμβολαιογράφου Ζακύνθου Β. Μπον-
σινιόρ.

Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν, ἔτη ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως 1675 μη-
νὸς Γεναρίου 23 εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς πόλεως Ζακύνθου τὴν σήμερον
ἐνεφανίσθη εἰς τὸ καιζέλο¹ ἕμοῦ νοταρίου καὶ τῶν ὑποκάτωθεν τιμίων
καὶ παρακαλεσιῶν μαρτύρων ὁ παρὼν καὶ ἔτι εὐχαριστημένος σ. Γρη-
γόριος σαβόγιας τοῦ π.σ Θεοδωρῆ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπειδὴ καὶ νὰ ἠβρί-
σκειται νὰ ἔχη μίαν ἐκκλησίαν ὅπου ὁ αὐτὸς νὰν τὴν ἔχισε με ἐσπέζα²
ἐδική του ἐπονομαζομένη οἱ Τρεῖς Ἱεράρχηδες, Νέα Ἱερουσαλὴμ τοῦ
σ. σαβόγια, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι καὶ ἰβρίσκειται με ἔσοθεν καὶ ἔξοθεν ὡς
κάτωθεν ἤγουν ἰσπέρο³ ὁ αὐτὸς ναὸς εἶαι τοῦ μάκρου ὀρίες δέκα,

1) Γραφεῖον. 2) ἐσπέζα καὶ σπέζα=ἔξοδα. 3) κατὰ πραγματογονομοσύνης.

τοῦ πλάτου ὀρείς τέσσερες καὶ τὸ ὄψος ὀρείς τρεῖς, μὲ πόρτες τρεῖς καὶ ἕξη παραθύρια, μὲ δύο λότζες⁴ κολλιστές, ἢ μία πρὸ ὄστρια⁵ σφαιρομένη μὲ λιθίαις πέτριναις, ξέσκεπη μόνον μὲ τὸ βροντάλε⁶ τῆς, καὶ ἡ ἕτερη πρὸ τραμονιάνα⁷, μὲ ἕξη κολόνες ἔχει ἢ φάμπρικα τῶν αὐτῶν χτισμένη μὲ ἀγκωνάρια καὶ ἀσβεστόχτιστη, σκεπασμένη ἢ ἐκκλησία μὲ ἐπιτὰ πατερά⁸, καὶ δεμένα μὲ σιδερένιαις ἀρπυξες⁹, μὲ τράβες¹⁰, ταύλες πλασιάδες¹¹ καὶ ντριτουράδες¹², τόσο εἰς τὴν ἐκκλησία, ὡσὰν καὶ εἰς τὰς λότζες τῆς, μὰ ἡ ἐκκλησία ὅλη σκεπασμένη μὲ τὰς καδινέλες τῆς καὶ ὅλα τὰ αὐτὰ σκεπασμένα μὲ τὰ κεραμύδια τους, εἰς τὴν αὐτὴν τὸ ἅγιον βῆμα τρία σκαλοῦνια ἀπὸ πέτρα ἀσπρη τοῦ ἁγίου Σώστου¹³, λαβοράδα¹⁴ μὲ τὴ μπίζα λινάτους¹⁵ εἰς τὰ πέντε στίμενα¹⁶ τοῦ διαστηλάτωρε, ὅλα ἀπὸ κυπαρίσσι λαβοράδα μὲ ἰντάγιο¹⁷ ψηλὸ καὶ ὄμορφο, ἤγουν οἱ ὀχτὼ κολόνες τὰ δύο τράβα, ἤγουν κόρδες, τρεῖς θύρες μὲ τὰς πόρτες τῶρε καὶ ἀπὸ πανουθιὸ σιῆς αὐτὲς ἀπὸ ἀγγέλους μὲ τὰ ἀρκέτα¹⁸ τους, οἱ δὲ δύο μονόφυλλες μὲ ἀγγέλους καὶ ἡ μαινὴ μὲ δύο φύλλα, τὰ κάτω, καὶ τὸ ἕτερο ἄπανου μὲ τὸ Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. καὶ διὰ τὰς ἐσοτάδες κολονέτες δεκατέσσερες καὶ αὐτὲς μὲ τὰ ἀρκέτα τους. Ἐτερες εἰκόνας τῶν διαστήλων, τοῦ ἀφεντὸς τοῦ Χριστοῦ, τῆς Κυρίας τῆς Μητρός του, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅλες καὶ αὐτὲς ἀπὸ κυπαρίσσι, χρυσομέναι καὶ ἀγιογραφισμέναι πιτηδειότητα.—ἀπανουθιὸ τῶν διαστήλων ὁ μεγάλος Σταυρὸς μὲ τοὺς ντολφίνους¹⁹ καὶ μὲ τὰ κονισματόπουλα, ὅλα καὶ αὐτὰ ἀπὸ κυπαρίσσι μὲ ἰντάγιο ψηλὸ καὶ ὄμορφο: ἡ αὐτὴ ἐκκλησία μὲ τὸ γυναιτικὸ καὶ καγκελέτωρε²⁰ καὶ ἀπανουθιὸ τῶν αὐτῶν ὁ μικρὸς Σταυρὸς μὲ τὰ λάτζα του καὶ αὐτὸς ἀπὸ κυπαρίσσι μὲ ἰντάγιο ψηλὸ καὶ ὄμορφο: μέσα στὸ ἅγιον βῆμα ἡ ἁγία Τράπεζα πελεκημένη καὶ ὄμορφα γενωμένη ἀπὸ ἀσπρη πέτρα τοῦ ἁγίου Σώστη στημένη εἰς τὴν κολόνα τῆς καὶ ἀπανουθιὸ μὲ τὸ ἀροφόρι τῆς: ἕνα ἀρμάρι μεγάλο τάβλινο καινούριο μὲ τὰ σκεύη: δὺο λαμπιάδες τοῦ σοδιμάτῳ²¹, ἕνα θυμιατὸ καὶ ἕνα καντηλιέρι προῦντιζινα καὶ τρία καντηλιέρια ξύλινα καὶ δὺο δίσκους τοῦ ἀντίδερου, ὁ ἕνας ξύλινος ἀγιογραφισμένος καὶ ὁ ἕτερος μεγάλος μαγιόλικος²²: ἕνα φελόνι μὲ τὸ στιχάρι πανήγικο: δὺο σοτανέλες²³ ἐδόθησαν ἀπὸ δύο ἀρχόντισσες, ἢ μία ραζέτω²⁴ καὶ ἡ ἄλλη ὀρμιζέ²⁵ γαζάντε²⁶, τὰς ὁποῖες διὰ τὰ γένουσαν ἱερὰ τὰς ἔδωσαν τοῦ ἐφημερίου καὶ ἱερέως

4) Στοάς. 5) πρὸς νότον. 6) γείσον. 7) πρὸς βορρᾶν. 8) ταβάνια. 9) αἰδηροὶ συνδετήρες. 10) δοκοὺς. 11) λιασμένες διὰ πλάνης. 12) εὐθείας. 13) σκόπελος ἢ νησίς πρὸς νότον τῆς Ζακύνθου, ὁπόθεν ἐξάγονται οἰκοδομήσιμοι λίθοι. 14) εἰργασμένα. 15) 16) λέξεις δυσνόητοι. 17) γλυφὴν. 18) τόξα. 19) δελφίνους. 20) κιγκλίστων, διφράκτων. 21) λέξ. δυσνόητος. 22) λ. δυσνόητος. 23) ἐσοφόρια 24) ἐκ ράζου ὑφάσματος. 25), 26) κυματοῦφοῦς γάτζης.

τοῦ Μανρίκη: ἕνας καλανάρχος φουντιωτός, μία παρακλητική, ἕνα τετραπόδο²⁷ ἀπὸ κουπὶ Ἰνταγιάδο: δυὸ μανουάλια²⁸ χρυσομένα μὲ τὲς λάτζες²⁹ τοὺς καὶ ἄλλα δύο καινούρια ἀχρῶσωτα, ἔξη σκαμνιά³⁰ ἀπὸ πέτρα ἄσπρη τοῦ Ἁγίου Σώστη λαβοράδα³¹ καὶ δύο ἀπὸ τοῦ Γέροκα διὰ νὰ βάνουν εἰς αὐτὰ στάγκινο φανάρι καὶ μανάλια τοὺς. Ἐνα κόμισμα, ἡ Ἄμπελος καὶ ἕτερο κόμισμα ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ τετραπόδο καὶ εἶναι ζωγραφισμένα ἡ Ἁγία Ἀνάστασις, ὁ Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, τὸ τρίμορφο, οἱ Τρεῖς Ἱερόραχοι, οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ ἕνας σιγκλαράκις³² προῦντιζινος μικρὸς διὰ τὸν ἁγιασμόν. Τὸ λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνωθεν ναὸς ἠβροσκοτόυνα προσηλωμένος καὶ ἀφιερωμένος εἰς τὸν ἄνωθεν σο. Σαβόγια εἰς μετόχιον τῆς βασιλικῆς Μονῆς τῆς ἀκαταβλέκτου³³ βάτου, τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σινέων καὶ Ἅγιον Ὅρος τὸ Θεοβάδιστον μὲ ἱστορομέντο³⁴ νοταρικὸ εἰς τὰ ἅτη³⁵ μου 1669 νοεμβρίου 22 καὶ ἀπὸ φθόνον τῶν ἐχθρῶν καὶ λοισμὸν³⁶ καὶ αἰτίαν τοῦ αὐτοῦ σ. σαβόγια, ἔγινε ἱνουλαϊζιὸν³⁷ ταυτοῦ ἱστορομέντου μὲ ἀπόφασι τοῦ ἐκλαμπροτάτου ρεγκιμέντου³⁸ εἰς τὰς 25 οεπτεμβρίου 1671 καὶ ἔκεινε πάλιν μὲ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν νοικοκύρις καὶ ἐξουσιαστής, ὥσπερ τὸ πρότερο ἡμοῦ πάλι ὁ αὐτὸς σ. Γρηγόριος Σαβόγιας διὰ τὴν μεγάλην ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν ὁποῦ εἶχε καὶ ἔχει εἰς τὸ ἄνωθεν ἅγιο μοναστήριον κινήθεις ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ διὰ τὸ μνημόσυνόν του τὸ αἰώνιον αὐτουνοῦ, συμβίβας του, γονέων τοὺς καὶ τέκνων τοὺς, δίδει, προσηλώνει καὶ ἀφιερώνει ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τοὺς ἀπέραντους αἰῶνας τὸ ἄνωθεν του μοναστήρι διὰ νὰ εἶναι καὶ διαμένη εἰς μετόχιον παντοτεινὸ καὶ αἰώνιον καθολικὸ τῆς ἄνωθεν ἁγίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς ἀκαταβλέκτου βάτου τῆς Ἁγίας Κατερίνης τοῦ Σινᾶ καὶ Ἅγιον Ὅρος τὸ θεοβάδιστο νὰ εἶναι καὶ νὰ ἠβροσκειται ἀνεπίσπαστον εἰς τὸ αἰώνιον μὲ ὅλα τὰ κάτωθεν ὁποῦ θέλομε ἐξεκαθαρίσει διὰ νὰ ἐξουσιάζεται εἰς περισσότερην αὐξίσειν καὶ ἀνακαίνισιν ἀπὸ τὸν πανοσιώτατον καὶ ἅγιον ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν πατέρα κ. Κλήμεντα Κανάκη τῷ ἐκ Κορήτης ἠγούμενον τοῦ νῦν μοναστηρίου καὶ τῆς Ἑπεραγάθου³⁹, τόσο ὁ

27) τετρασκέλιον. 28) κηροπήγια. 29) ἱστύς. 30) ἐδράσματα. 31) εἰργασμένοι. 32) καθίσκος. 33) ἀκαταβλέκτου. 34) ἔγγραφο, πρᾶξιν συμβολαιογραφικῆν. 35) πράξεις. 36) σκέψιν, συλλογισμόν. 37) ἀκύρωσις. 38) διοικητικῶς. 39) ναὸς τῆς Θεοῦ Ἑπεραγάθου, κοινῶς Περάγκαθου, πρὸς Δ τοῦ βουνοῦ Ἀθέρα τῆς Ζακύνθου κεῖται ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ Παρθενίου Κωστή καὶ μετατραπεῖς ὑπ' αὐτοῦ τὴν 5 μαΐου 1628 εἰς κοινόβιον γυναικεῖον, ὅπου ὁ Ἠγούμενος Ἀβούρης εἰσήγαγε τὰς τρεῖς θυγατέρας του καὶ βραδύτερον ὁ ἱερ. Ε. Γιατρᾶς μετέτρεψεν εἰς μετόχιον ὅλον ἐκεῖνον τὸν χώρον καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ὁ ἄνω ναὸς τιμῶμενος ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγ. Αἰ-

αὐτὸς ἄνωθεν ἡγούμενος, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὁποῦ θέλουν ἔλθει οἱ μεταγενέστεροι, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο τοῦ ἄνωθεν μοναστηρίου καὶ ἀρχιεπισκόπου Ὁρους Σινᾶ, καθὼς εἰς ἐξουσίαν φαίνονται ὁποῦ τοῦ ἐδώσανε, ἡ μία γραμμένη εἰς τὰς 5 ἰουλίου 1674 καὶ βεβαιωμένη ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἀρχιεπίσκοπον κὺρ Ἰωαννίκιον Λάσκαρη καὶ ἀπὸ ὄλην τὴν ἱερὰν καὶ ἁγίαν του Σύναξιν, ὁμοίως καὶ ἡ ἔτιση εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ὑψηλοτάτου ἀφεντὸς ντονάτου μπονδῖνο Καντζιλιέρης τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ὑψηλοτάτου ἀφεντὸς Ἄλοῦζου Κορνάρου Κόνσολου... γεναμένη εἰς τὰς 7 ἰουλίου μιλέζιμο⁴⁰ καὶ βεβαιωμένη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἀρχιερέα, ὁμοίως καὶ ἀπὸ ὄλην τὴν ἱερὰν καὶ ἁγίαν του Σύναξιν: Οἱ ὁποῖοι κὺρ Κλήμεντος καὶ ἡγούμενος προξέντες⁴¹ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν παροῦσαν προσήλωσιν καὶ ἀφιέρωσιν, εὐχαριστεῖται κατὰ τὰς ἄνωθεν του ἐξουσίαις ὁποῦ ἔχει εἰσὲ ὅλα τὰ ἄνωθεν κατογεγραμμένα καὶ τήνε ἀτζετάρει⁴² μὲ ὄμπλεγο⁴³ τόσο τοῦ αὐτοῦ, ὡσὰν καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας ἀποστελεμένους καὶ ἐρχομένους, ἀπὸ τοὺς κυβερνητάδες τοῦ ἄνωθεν μοναστηρίου τους, ὅτι νὰ μαντενέρον⁴⁴, συντηροῦν κάνουν⁴⁵ καὶ φυλάττουν ὅλα τὰ πάντα, κοντιζιόνες⁴⁶ καὶ ὄμπλιγαιζιόνες⁴⁷ ὁποῦ ἕνα πρὸς ἕνα θέλομεν ὡς κάτωθεν ξεκαθαρίσει διὰ νὰ ἔχουν ὅλα τὰ πάντα τὴν πυντιούλε⁴⁸ ἐξεκουζιόν⁴⁹ τους εἰς τὸ αἰωνίως.—καὶ εἰς πρῶτον ὁ αὐτὸς s. Γρηγόριος Σαβόγιας τῶρι διὰ παραμικρῆς βοήθειας τοῦ μετοχίου, δίδει, προσηλώνει καὶ ἀφιερώνει τὸν κῆπον τὸν ποιτιστικόν, ὁποῦ εἶναι ὄξωπίσω τοῦ ἁγίου βήματος πρὸς τὸν αὐτὸν ναόν, τὸν ὁποῖον τὸν ἔχει ἀγορασμένον ἀπὸ τὸν s. νικολέιο ρονκάλε, καὶ τὰ τρία σπίτια νὰ δοῦν ἀπὸ πάνου ἔως κάτου ντροέτα⁵⁰ λίνεα⁵¹ τοῦ τοῖχου τοῦ ἐξόποριου, λόντζας ἐκκλησίας καὶ τῶν αὐτῶν σπιτιῶνε, ὁποῦ εἶναι ἔως κάτου ὄριες εἴκοσι τέσσερες, διὰ νὰ γένη εἰς τὸ αὐτὸ ὁ ἕνας τοῖχος τῆς μάντρας βέρσο πονέντε⁵² καὶ τὰ αὐτὰ ὄσπια, ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ἀμπιτάδα⁵³, τὸ πρῶτο βέρσο τῆς τραμοντάνας, λόντζας ξέσκεπης καὶ τοῦ καμπαραίου τοῦ ἐφημερίου καὶ ἱερέως μαυρίκη, τὸ δεύτερον τοῦ ἄνωθεν s. σαβόγια καὶ τὸ τρίτο

κατερίνης προσεπωνυμείται καὶ τῆς Παναγίας διὰ τὴν ἐν αὐτῷ εἰκόνα τῆς Θείου. Ἐν τῷ προναῶ ἀναγινώσκειται ἡ ἐπιγραφή: «Ἐρεμία ἀνηγέρθη τῷ ζηλεντῇ ἱερομονάχῳ Γερμανῷ Θεοδοσίῳ τοῦ Ζακυνθίου τῷ ἔκτω ἔτει τοῦ ἐν Σινᾶ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κὺρ Κωνσταντίνου, θαῦμα τοῖς παραπορευομένοις. Οὐδέις μισθὸς αὐτῷ ἐν τῇ γῇ. Μάϊος ,αωί. 1810». Εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν Ἀναστάσιος ἱερομ. ὁ Γόρδιος ἀφιέρωσε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν: «Σίναιον ἀρχεῖ τὴν χάριν σοῦ λειψάνου, Ζάκυνθος ἀρχεῖ τὴν χάριν ὧν θαυμάτων». 40) ἴδιου ἔτους. 41) παρών. 42) δέχεται. 43) ὑπογράφω. 44) διατηροῦν. 45) ἐνεργοῦν. 46) ὄρους. 47) ὑπογράφω. 48) ἀκριβῆ. 49) ἐκτέλει. 50) κατ' εὐθείαν. 51) γραμμήν. 52) πρὸς δυσμάς. 53) κατακρημένα.

τοῦ σέμπρου του : διὰ τὰ ὅποια δύο ὁσπίτια τοῦ σαβόγια καὶ τοῦ σέμ-
 πρου του νὰ ἔχει ὁμπλιγο ἐσπρέσο⁵⁴ ὁ ἄνωθεν Οἰκονόμος νὰ τὰ χι-
 ζῆ καὶ φαμπρικάρῃ⁵⁵ μὲ σπέζα ἐδική του εἰς τὴν ἴδια φόρμα καὶ κονα-
 λιτὰ⁵⁶ τῶν αὐτῶν, ὄξω ἀπὸ τὴν μάντρα τοῦ αὐτοῦ μετοχίου εἰσὲ ὁποιον
 τόπον ἐδικόν του τοῦ αὐτοῦ s. σαβόγια ἤθελε θελήσει διὰ τὰν τὰ φια-
 κουάρῃ⁵⁷ καὶ μένουν ἔπειτα ἐλεύθερα εἰς τὸ αὐτὸ μετόχι, ἔχοντας ὁμ-
 πλιγο ὁ αὐτὸς Οἰκονόμος περιπλέον μὲ τὴν ἀβακουατζιὸν⁵⁸ τῶν αὐτῶν
 σπιτιῶν πάραντας νὰ σφαλίζῃ τις πόριτες καὶ παραθύρια τῶν αὐτῶν
 καὶ ἀνοίγηται τῆς μέσης μερίας τῆς μάνδρας βέροσο τοῦ λεβάντε⁵⁹ διὰ
 νὰ ρεστάρῃ ἐλεύθερο τὸ ξόπορτο καὶ ἡ μπασιά⁶⁰ τοῦ αὐτοῦ s. σαβόγια.
 Ἀκόμη περιπλέον πεθαίνωντας τοῦ αὐτοῦ σ. σαβόγια καὶ τῆς κυρά-
 τζας ἀναστασοῦλας τῆς συμβίας του, ἀφήνει εἰς τὸν ἄνωθεν⁶¹ μόνον
 δίδει, προσηλώνει καὶ ἀφιερώνει διὰ Ἰντραδά⁶² τοῦ αὐτοῦ μετοχίου
 ὅλα τὰ κάτωθεν, ἤγουν τὸν πέρα κῆπον τὸν ποιιστικόν, ὅπου εἶναι εἰς
 τεριτόριο⁶³ τοῦ αὐτοῦ μετοχίου, ἐκείνονε ὅπου ἔχει εἰσὲ ἀγορὰ ἀπὸ τὸν
 μο. Γουλιέλμο Καμινάρῃ καὶ ἐκείνονε ὅπου ἔχει εἰσὲ λιβέλο⁶⁴ ἀπὸ τὴν
 Κυρίαν τὴν Φανερωμένη καὶ πλερώνει τὰ ρεάλια κάρτα ἔντεκα καὶ μ.
 πέντε τὸν κάθε χρόνον, καὶ οἱ δυὸ ἕνα κόρσο⁶⁵ ἠθροίσκονται ἐν τῷ μέ-
 σον Πετρούλῃ, Μάτεση καὶ τοῦ αὐτοῦ σ. Σαβόγια καὶ ἔχοντας ὁμπλι-
 γο οἱ πατέρες τοῦ αὐτοῦ μετοχίου ἀπόντις⁶⁶ πάροννε ποσέσο⁶⁷, νὰ πλε-
 ρώνουν τὸ αὐτὸ λιβέλο. Ἀκόμη καὶ τὰ δύο ὑποστατικά καὶ ἐληγὲς ὅπου
 ἠθροίσκονται νὰ ἔχη εἰς τὸ σύνορο χωρίου Λιθακιᾶς καὶ τὰ δύο εἰσὲ
 τόπον καλούμενον στοῦ Αἰρηίτη, τὸ ἕνα ρομπόλα καὶ κοζανέτη μὲ δέν-
 τροι, πηγάδι καὶ μὲ τὸ ληρό του ἀξηναρίων δώδεκα, καὶ τὸ ἄλλο μαῦρο
 ἀξηναρίων δέκα καὶ ἡ ἐληγὲς μεγάλης ντόπιες ποδάρια⁶⁸ δεκοχτῶ Νο
 18 εἰς τόπον λεγόμενον Τζιβούλη σκεκολωσμένο⁶⁹ τῆς Παλιᾶ, τὰ ὁ-
 ποῖα τὰ ἔχει ἀγορασμένα ἀπὸ τοὺς Καπαραίους Νικολὸ καὶ ὕγιόν του,
 τὸν Κανᾶ. Καὶ ἀκόμη καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελε τοὺς φανιστῆ νὰ ἀφήσουν,
 ἔχοντας περὶ⁷⁰ ἀπὸ τοὺς πατέρες τὴν εὐχαρίστησίν του πάντα, γράφον-
 τας καὶ τῆς ὁμπλιγατζιόνες καὶ κοντιτζιόνες τῶν πατέρων εἰς τὴν πα-
 ροῦσαν, ὡς εἶπα ἄνωθεν, διὰ νὰ πολιτεύονται πάντοτε καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας : καὶ εἰς πρῶτον ὁ ἄνωθεν Καθηγούμενος Κλήμης, ὡσάν ἐκεῖ-
 νος ὅπου εἶναι ἐξουσιαστής τόσο εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Περάγκαθου,
 ὡσάν καὶ εἰς τὸ ἄνωθεν ὅπου ἀκουϊστάρανε⁷¹, νὰ ἔχη ὁμπλιγο τόσο ὁ
 παρὼν, ὡσάν καὶ οἱ ἐρχόμενοι νὰ βάνουν ἱερομονάχους, ἐφημέριον καὶ

54) Ρητὴν. 55) οἰκοδομῆ. 56) ὁμοιότητα, ποιότητα. 57) ἀσφαλίση. 58)
 ἐκκένωσιν. 59) πρὸς ἀνατολάς. 60) εἰσοδος. 61) τρόπον. 62) εἰσπραξίν, ἔ-
 σοδον. 63) περιοχὴν. 64) ἑδαφονομήν. 65) σῶμα. 66) ἀφοῦ. 67) κατοχὴν.
 68) ρίτζες, δένδρα. 69) ἐκριζωμένον. 70) ὅμως. 71) ἀπέκτησαν.

καλόγερον, τὸ νοῦμερο ὁποῦ ἤθελε θελήσει διὰ τὰ εἶναι ἀνοικτὸ τὸ αὐτὸ μοναστήρι καὶ τὰ φάλλεται καὶ ἱερουργᾶται νύκτια καὶ ἡμέρα διὰ πάντοτε διὰ τὰ ἔχουν τὸ μνημόσυνό τους, ὡς λέγει ἄνωθεν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν μοναστηρίων. Καὶ εἰς τὸ αὐτὸ μετόχι ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας καμμία γυναῖκα ποτὲ καλόγερα ἀμπιτάδα⁷² μήτε τὰ κατοικῆ εἰς κανέναν τόπον μέσα τοῦ αὐτοῦ τὰ μὴν ἠβρίσκειται. — Δεύτερο, ρεστάροντας⁷³ βεβαιωμένη ἢ παροῦσα προσήλωσις καὶ ἀφιέρωσις ἀπὸ τὰ μέρη, τὰ ἔχη ὄμπλιγο ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος μὲ πρώτους καλοὺς ἱερεῖς τὰ καταιβάξῃ ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Περάγκραθου τὸ καθολικὸ κόνισμα τῆς Ἁγίας Κατερίνης καὶ βάνη το εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήρι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς ὁποῖον τόπον ἤθελε θελήσει, ὅξω ἀπὸ τὸν τόπον τῶν αὐτῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀλλὰ οὐδὲ τὰ διασηλῶνε τὰ μὴν ἐγγίζονται, ἀλλὰ οὐδὲ κανέναν μόνον τὰ μοβέρουνται⁷⁴, μόνον τὰ σιέκουνται πάντοτε ὡς καθὼς ἠβρίσκονται κράζοντας πάντοτε καὶ τὸ καθολικὸ καὶ ἐξουσιαστικὸ ὄνομα καὶ κατοικητήριον τῆς ἄνωθεν Ἁγίας μας Κατερίνης, ὡσπερ τὰ ἦτον καὶ εἰς κάστρον Κρήτης. — Τρίτον, ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος τὰ ἔχη ὄμπλιγο ἐσπρέσο τὸ αὐτὸ μετόχι διὰ τῶρι⁷⁵ τὰ τὸ χιτίξῃ καὶ ἀνακαινίσῃ τριγύρου μόνον μὲ τὴν μάντρα του διὰ τὰ ρεστάρη⁷⁶ ἢ ἐκκλησία μέσα εἰς τὴν αὐτὴν σφαλισμένη, ὡσπερ εἰς τὴν πολιτείαν τῶν ἄλλων μοναστηρίων καὶ μετοχιῶν τους. Ἀκόμα μέσα εἰς τὴν αὐτὴν μάντρα ἢ μεγάλη καμπάνα τῆς Ἁγίας βάλῃ τῆ εἰς τὸν μόνον τῆς διὰ τὰ σημαίνῃ μὲ τὰ καμπανέλια τῆς καὶ δοξάζεται ἢ Ἁγία καὶ τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὁποῦ χρειάζονται καὶ αὐτὰ μὲ τὴν κομόδιτά⁷⁷ του ἄς γένουνται. — Τέταρτο. Νὰ ἔχη ὄμπλιγο ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος καὶ ἡ συνοδία του ὁμοίως καὶ ἐρχόμενοι τὰ γνωρίζουν τὸν ἄνωθεν σ. Γρηγόριο Σαβόγια κύριον κτήτορα καὶ ἀνακαινιστὴν τοῦ ἄνωθεν ραοῦ καὶ προῶμα ὁποῦ τοῦ ἔδωσε, ὡς ἄνωθεν, διὰ καθολικὸν καὶ ἀληθινὸν ἐπίτροπον καὶ προκουρατόρον⁷⁸ τους εἰς κάθε προῶμα ὁποῦ οἱ πατέρες διὰ ἰντερέσε τοῦ αὐτοῦ μετοχίου ἔχουνε τὰ κάμουνε, τὰ εἶναι καὶ ἠβρίσκειται καὶ αὐτὸς εἰς τὸ συμβούλιο καὶ ἐτοῦτο διὰ πλέον διόρθωσι, τὸν ὁποῖον διὰ τὸ γιοῦς⁷⁹ τῆς πατρῴας του⁸⁰ τὰν τόνε ρεκονοσέρανε⁸¹ καὶ δίδουν του πᾶσα τὴν ἐορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁποῦ εἶναι εἰς τὰς 30 Γεναρίου, καὶ πᾶσα τὴν ἐορτὴν τῆς Ἁγίας Κατερίνης, ὁποῦ εἶναι εἰς τὰς 25 Νοεμβρίου τὴν κάθε ἐορτὴν πάντοτε μία λαμπάδα ἀπὸ κερὶ ἄσπρο ἄφοριο πέζον λίτρας μιᾶς, τὲς ὁποῖες τὰ τὲς ἅπη εἰς τὲς θείες λειτουργίες τους καὶ κρατῆ ἔως τὸ τέλος τους καὶ

72) Ἐγκατεστημένη. 73) μένουσα. 74) τὰ κινεῦνται. 75) τῶρα. 76) μένη. 77) εὐκολιαν. 78) σύμβουλον. 79) δικαίωμα. 80) ἐξουσίας, κυριότητος. 81) ἀναγνωρίζουν.

ἔπειτα νὰ τὲς στρέφῃ εἰς τὲς εἰκόνες τοὺς καὶ περάσσοντας εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἢ ἐξουσίης τῆς ἐπιτροπικῆς καὶ τῆς προκοουρατίας του, παρρυτὺς νὰ σκολάζουν⁸², μόνον εἰς τὴν κινητὴν ταφὴν ὅπου μέλλει νὰ θαφτῆ μέσα εἰς τὴν μέση τοῦ ἄνωθεν ναοῦ, ὅπου ἔχει νὰ βαλθῆ ἡ πλάκα τους, νὰ ἔχουν ὄμπλιγο οἱ κατὰ καιρὸν βρισκόμενοι ἡγούμενος καὶ πατέρες νὰ βάνουν εἰς τὸ αὐτὸ του μνημα μίᾳ λαμπάδα ἀπὸ κερὶ ἄσπρο πέζου λίτρας μιᾶς κάθε τὸ Πάσκα, τῶν Χριστουγέννων καὶ νὰ καίεται εἰσὲ τρεῖς ἡμέρες τῶν αὐτῶν, ἀκόμη ἡ αὐτὴ λαμπάδα νὰ βάνεται εἰς τὸ αὐτὸ μνημα τὴν ἑορτὴν τῶν Φωτίων καὶ ἀφήνεται νὰ καίεται σιὰς τρεῖς ἡμέρες τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, τὰ δυὸ πέζο ἀπὸ κερὶ ἄσπρο λίτρας μιᾶς καινούρια νὰ τὴν βάνουν εἰς τὸ αὐτὸ μνημα τὴν ἁγίαν Λαμπρὴ καὶ εἰς τὲς τρεῖς ἡμέρες καὶ αὐτῆ, ὡς ἄνωθεν, καὶ ἔτι τὸν κάθε σιὰς τρεῖς φορὲς τὸν χρόνον καὶ τρεῖς ἡμέρες τῆς κάθε μιᾶς νὰ εἶναι ὀμπλιγατζίονες τοὺς νὰ κάνουνε πάντοτε στὸ αἰώνιο ἰν περπέτου⁸³ νὰ ἔχουν ὄμπλιγο πάντοτε κατὰ καιρὸ ἡβρισκόμενοι ἡγούμενος, πατέρες καὶ ἐφημέριος τὸν ἐσπερινόν, ὄρθρον καὶ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν νὰ μνημονεύῃ κατὰ παρησίας Γρηγορίου, Ἀναστασίας, Ἀντωνίου, Μαρίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ ἐβγάνη μερίδες τῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑποκάτωθεν, ἤγουν Γρηγορίου, Ἀναστασίας τῆς συμβίας του, κητόρων καὶ δωρητήρων τοῦ ἄνωθεν ναοῦ, Ἀντωνίου, Μαρίας τῆς συμβίας του καὶ μαρούλας τῆς συμβίας, Καλομοίρας, Μαξίμου ἱερομονάχου, Θεοδώρου, Μαριέτας, Ἀνδρέου, μαριέτας, Γερασίμου μοναχοῦ, ἀντζολας, λεοντίας μοναχῆς, Φωτίου, Ἰωάννου . . . Κωνσταντίνου καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ὅμοίως καὶ τὴν κάθε Κυριακὴν ἔπειτα τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τῆς ὀπισθάμβωνος εὐχῆς, εἰσέρχεται ἐνδεδυμένος τῆς ἱερατικῆς στολῆς μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, ψάλλῃ κατὰ παρησίας τὸ : Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ τελειωμένων καὶ ἐπίλοιπα ἀπάνω εἰς τὴν κινητὴ ταφὴ καὶ μνημονεύῃ τὰ ἄνωθεν ὀνόματα, καὶ ἐτοῦτο τὸ ὄμπλιγο νὰ γίνεαι πάντοτε εἰς τὸ αἰώνιο γράφοντας ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νὰ βάλῃ εἰς τὸ μεγάλο μοναστήρι ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ὀνόματα μόνον τῶν κητόρων, ἤγουν Γρηγορίου Ἀναστασίας τῆς συμβίας του, γονέων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν. — Ἐκτον, ἀκόμη καὶ ἀνίσως καὶ εἰσὲ κανένα καιρὸν ἢ θελε καταξιωθῆ τινὰς ἀπὸ τῆς θυγατέρος του, τῆς κυράσας μαριετούλας, συμβίας τοῦ s. ἀντωνίου ρούσμελη, ὃ⁸⁴ ἀπὸ τὸ ἄρμπορό⁸⁵ τῆς καὶ γίνῃ ἱερομόναχος ὃ καὶ μοναχός, νὰ μπαίνη καὶ αὐτὸς εἰς τὸ αὐτὸ μετόχι καὶ συνοδιά τῶν πατέρων καὶ εἰς τὴν ὑποταγὴν πάντοτε τοῦ κατὰ καιρὸν ἡγυρισκομένου ἡγουμένου καὶ νὰ ζωοθροφᾶται καὶ αὐτὸς ἀπὸ

82) ἀργοῦν. 83) διαρκῶς. 84) ἡ. 85) γενεαλογικὸν δένδρον.

κάθε προᾶμα ὁποῦ γίνεται εἰς τοὺς πατέρες. — "Εβδομο. Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνωθεν ἱερέως μαβρίκιος μὲ ἰντρομέντο νοταρικό γεναμένο εἰς τὰ ἄτη μου, 1672 δεκεμβρίου 7 καὶ εὐρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ του ἐφημέριος εἰς τὸν ἄνωθεν ναὸν μὲ ὄλο ἐκεῖνο ὁποῦ τοῦ ἔδωσε, ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἱερέας μαβρίκιος εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν νὰ ἐπροσήλωσε καὶ ἀφιέρωσε τὸ εἶ τι προᾶμα ἔχει καὶ τοῦ εὐρίσκεται, τόσο εἰς τὰ παρόντια, ὡσὰν καὶ εἰς τὰ ἐρχόμενα, ὁποῦ καταλεπιῶς τῶν αὐτῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἰντρομέντο φαίνονται καὶ περιπλέον ὁ αὐτὸς ἱερέας νὰ ἔκαμε ἀγιουμένα⁸⁶ εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν μὲ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καθὼς καὶ τὰ αὐτὰ καταλεπιῶς φαίνονται, ὅξω ἀπὸ τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα τοῦ σ. σαβόγια, λοιπὸν ἐπιθυμῶντας καὶ τὰ δύο μέρη, ἤγουν s. σαβόγιας καὶ ἱερέας μαυρίκης τὴν σιερέωσι τοῦ ἄνωθεν ναοῦ διὰ τὸ αἰώνιο, ἔδραμε καὶ τῶν διονῶνε ἢ γνώμη τους καὶ ἡ θέλησί τους εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ καθένα; ξουσιεύει καὶ ἔδωσαν τὸν ἄνωθεν ναὸν εἰς τὸ ἄνωθι μοναστήρι τοῦ Σινᾶ διὰ μετόχι τους μὲ τὰ ἄνωθεν, ὡς ἄνωθεν: περὸ ὁ αὐτὸς ἱερέας ὁ μαβρίκης νὰ ἔχη τὴν ἐξουσίαν διὰ ἐφημέριος εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν καὶ εἰς τὸ προᾶμα ὁποῦ ἔχει καὶ κρατεῖ εἰς τὴ ζωὴ του κατὰ τὸ ἰντρομέντο τους, μήτε νὰ εἶναι ξετασμένος, μήτε καμμίαν γύρεφιν εἰσὲ τὸ αὐτὸ ποῦ ἔρχεται καὶ τοῦ ἐμπαίνει εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερία του, τόσο εἰς τὸν ἄνωθεν Καθηγούμενον, ὡσὰν καὶ εἰς τὴν συνοδία του, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοὺς ἐρχομένους νὰ μὴν ἐξουσιάζεται, ὡς εἶπα ἄνωθεν, μόνον τὸν κηπον ὁποῦ ἔχει ἐν τῇ ζωῇ του λισεντζιάροι⁸⁷ τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ Καθηγούμενου ὄλον τὸν γύρον τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ νὰ φαμπριάζρη, ἀνακαινίξη, κἀνη τὴν μάντρα καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειασιῆ, κατὰ τὸ ὄμπλιγό του, ὡς ἀνωτέρω λέγομεν. Ἀκόμη καὶ ὁ κὺρ Γεράσιμος ἱερομόναχος Κορτεζᾶς, ἀναθροπιὸς καὶ μαθητῆς του, θέλει νὰ εἶναι καὶ ἠθρίσκειται πάντοτε εἰς τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ὑποταγὴν καὶ συντροφίαν του διὰ νὰ ἐφημερεῖ εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν καὶ κυβερνιέται καὶ ζωοτρέφεται, ὡσὰν καλὸ παιδί καὶ κύρις καὶ πηγαίνοντας ὁ αὐτὸς ἱερέας κὺρ μαρουήλ μαβρίκης εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ὁ αὐτὸς ἱερομόναχος κὺρ Γεράσιμος Κορτεζᾶς νὰ μὴν ἐξουσιάζη πλέον τίποτε ἀπὸ τὰ ὅσα τοῦ ἐρχότανε μὲ τὸ ἄνωθεν ἰντρομέντο ρεσιάρωντας ἀνουλάδο⁸⁸ τὸ αὐτό, μόνον μὲ τὴν εὐχὴν του νὰ παραίνη εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ ἄνωθεν ἁγίου Καθηγούμενου ἀπὸ τὸν αὐτόν. Ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἔβαλε τὴν μετάνοιάν του εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήρι τῶν Σιναϊτῶν καὶ ὄλον του τὸ προᾶμα τοῦ ἄνωθεν ἱερέως μαβρίκη νὰ νοιάρεται⁸⁹ διὰ νὰ εἶναι καὶ ἠθρίσκειται εἰς τὸν ἄνωθεν ναὸν ἀνέσπαστο εἰς τὸ αἰώνιο, καθὼς ἢ

86) Προσθήκας, βελτιώσεις. 87) δίδει ἄδειαν, ἐξουσίαν. 88) ἠκυρωμένον. 89) σημειώνεται.

προσήλωσις καὶ ἀφιέρωσις εἰς τὸ αὐτὸ ἱστορούμενο φαίνεται καὶ διὰ τὰ αὐτὰ καὶ διὰ τὰ ἄνωθεν μεγαλοαμέτα⁹⁰ ὁποῦ ἔκαμε, νὰ ἔχονε ὀμπλιγο οἱ κατὰ καιρὸν εὐδοκίμοι ἡγούμενος καὶ πατέρες νὰ κάνουν τὲς σπέζες τῆς θανῆς του, ἀκολουθίας του καὶ τὰ μνημόσυνά του καὶ τὰ ἐπίλοιπα καὶ ἔπειτα τὸν μνημονεύουνε κατὰ παρησίαις καὶ μερίδες τοῦ ἐβγάσουν εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του, ὁποῦ θέλει δώσει εἰς νότα⁹¹, τὸ τρισάγιόν του τὴν κάθε Κυριακὴν καὶ εἰς τὴν θεία λειτουργία, σὴν κινητὴ ταρῆ νὰ γίνεται, ὥσπερ καὶ τοῦ ἄνωθεν σ. σαβόγια εἰς ὅλα του νὰ κάνουνε, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς νὰ ἔδωκε καὶ νὰ ἀνακαινίσει, ρεπαράωντας ὀμπλιγάδοι πάντοτε οἰκονόμος καὶ πατέρες εἰς τὸ κόνισμα τῆς Κυρίας τῆς Φανερωμένης, ὁποῦ εἶναι βαλμένο εἰς τὰ διάστηλα τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ποτὲ νὰ μὴν τὴν μοβέρονε⁹² ἀπὸ τὸν τόπον τῆς, μόνον νὰ εἶναι καὶ ἠδύοικετα ἀνέσπαστο καὶ περιπλέον τὸ καντήλι τῆς πάντοτε νὰ καίεται ἀκοίμητο καὶ ἐτοῦτο διὰ τὸ προᾶγμα ὁποῦ ἔδωκε ὁ ἄνωθεν καὶ ἐποίησε. τελειώνονται ὅλα τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ αὐτὸς σ. Γρηγόριος Σαβόγιας θέλει καὶ τὰ ἀπρομάρει⁹³, κονφερμάρει⁹⁴ καὶ ραιυρικάρει⁹⁵ νὰ ἔχονε τὸ στέρεον, βέβμιον καὶ ἀραγὲς εἰς τὸ αἰώνιο, μὲ ξεκαθαρωσύνην, ὅτι ὅλα τὰ πάντα περὶ νὰ γίνονται καὶ διαφυλάττονται, ὡς ἀνωτέρω λέγομεν. Καὶ ἔτσι ὅλα τὰ μέρη προξέντες⁹⁶ καὶ κοντέντοι⁹⁷ εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν παρακαλεστῶν μαρτύρων καὶ βεβαιώνουν.

παπᾶ Ἰωάννης Κόιτης βεβαιῶνω τὰ ἄνωθεν, ὡς μάρτυρας,
νικόλαος Κογγύλιος ὁ κρῆς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

κλήμης Κανάκης, ἡγούμενος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ περακάνθου καὶ τοῦ ἐν χρ. μοναστηρίου στέργω καὶ βεβαιῶ.

. . . . ἱερομόναχος ὁ γιατρᾶς βεβαιῶνω τὰ ἄνωθε

Γρηγόριος Σαβόγιας βεβαιῶνω τὰ ἄνωθεν, περὶ μὲ ὅλες τὲς ἄνωθεν ὀμπλιγατιόνες καὶ κονιτισιόνες.

Ἱερομόναχος ὁ κουριτζᾶς βεβαιῶνω τὰ ἄνωθεν

μανόλης καπνίδης προκουρατόρος.

ρινιέρης σέρρας προκουρατόρος.

Κατὰ τοὺς τελευταίως (12 αὐγούστου 1953) ἐπισυμβάντας σεισμοῖς καὶ τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴν τῆς πόλεως Ζακύνθου, ὅ τε Ναὸς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μετὰ καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ σύνεγγυς θολωτοῦ κωδωνοστασίου τελειῶς ἠρειπώθησαν, διασωθεισῶν μόνον τῶν εἰκό-

90) Βελτιώσεις, ἀνακαινίσεις. 91) σημείωσιν. 92) μετακινῶν. 93) ἐπιδοκιμάζει. 94) ἐπιβεβαιῶ. 95) ἐπικυροῦ. 96) παρόντα. 97) εὐχαριστημένα.

νων καὶ τῶν ἐνεπιγράφων πλακῶν. Παρέμεινεν ἐπίσης ἐν καλῇ καταστάσει τὸ οἶκημα — ἄλλοτε μονή — χρησιμοποιούμενον προσωρινῶς ὡς ναός, ἔνθα ἱεουργεῖ ὁ κατὰ τὸ ἐνεσιὸς ἔτος ἐκ Κύπρου ἡγούμενος, ἐκ τοῦ Ὁρους Σινᾶ σταλεῖς Διονύσιος Ἐρωτοκρίτου, τέως διάκονος χειροτονηθεὶς εἰς ἱερέα παρὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου Χρυσοστόμου.

Κατὰ τοὺς ἄνω σεισμούς, κατέπεσαν ἐπίσης ὁ ναὸς καὶ ἡ μονὴ τῆς Θεοῦ Ὑπεραγάθου, ἀλλὰ κατόπιν ἀνιδρώθησαν.

Παλαιὸ Φάληρον

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ
τέως Ἀρχιεφετάξ Ζακύνθου